

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Szebehelyi Klára ügyvéd által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen illetmény megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 6.M.297/2007. szám alatt megindított és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 55.Mf.630.697/2009/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.697/2009/7. számú ítéletét az elsőfokú ítéletet helybenhagyó részében nem érinti, ezt meghaladóan hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 8000 (nyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 1997. május 16-a óta a ... Parancsnokságának különböző osztályain dolgozott közalkalmazottként, pénzügyi előadó munkakörben. Az alperes a felperest a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 61. §-a alapján „E” fizetési osztályba sorolta. A felperes főiskolai oklevelet szerzett, amelyet 2005. november 2-án mutatott be az alperesnek. A ... parancsnoka a felperest 2006. június 1-jei hatállyal a 17/2003.(VI.18.) PM rendelet alapján pénzügyi főelőadó munkakörbe nevezte ki, és egyidejűleg besorolta az „F” fizetési osztály „04” fizetési fokozatba. Illetményét összesen 143.052 forintban állapította meg, amely 128.352 forint garantált illetményből, 9800 forint tanácsosi címpótlékból és 4900 forint értékezelői pótlékból tevődött össze. A munkáltatói jogkör gyakorlója a felperest 2006. szeptember 15-étől 2006. november 17-éig a pénzügyi főelőadói feladatok ellátása alól felmentette, és munkakörébe nem tartozó feladatok ellátásával

bízta meg. A felperes közalkalmazotti jogviszonya 2007. szeptember 27-én megszűnt.

A felperes az alperesnél eredménytelenül sérelmezte, hogy az „F” fizetési osztályba történő átsorolása 2005. november 1-jétől nem történt meg, illetve, hogy a 2006. június 1-jétől megállapított illetménye munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt nem tartalmaz, ezért keresetében 1.250.236 forint elmaradt illetmény, késedelmi kamat és költségei megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a pénzügyi előadói munkakör betöltéséhez a 17/1997.(VI.18.) PM rendelet nem kívánt meg főiskolai végzettséget, ezért a felperes az „F” fizetési osztályba korábban nem volt besorolható, a garantált illetményen felüli illetmény megadása pedig a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó döntésen alapul.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 6.M.297/2007/16. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 106.529 forint illetménykülönbözetet, annak 2006. március 1-jétől számított késedelmi kamatát, valamint 70.000 forint perköltséget. Egyebekben a keresetet elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetmény adható juttatás, amely besorolás változás esetén csökkenthető, amennyiben az nem jár az összilletmény csökkentésével. A perbeli esetben a felperes összes illetménye az „F” fizetési osztályba való besorolása folytán nem csökkent, ezért további illetményre nem jogosult. Ugyanakkor a munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes munkaköri feladatai 2005. novemberétől 2006. június 1-jéig, vagyis pénzügyi főelőadóvá történő kinevezéséig nem változtak, ezért úgy ítélte meg, hogy az „F” fizetési osztályba történő besorolásra a főiskolai oklevelének bemutatásától jogosulttá vált, és az alperes számítását elfogadva a felperes igényét 88.369 forint garantált illetménykülönbözet és 18.160 forint 13. havi illetménykülönbözet tekintetében alaposnak találta.

A felperes az ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében az elsőfokú bíróság részéről a garantált illetménykülönbözet címén megítélt összeg kiszámítását sérelmezte, és annak 336.184 forintra való felemelését kérte. Továbbra is fenntartotta a 2006. júniusát követő időre vonatkozó illetmény igényét, és sérelmezte az alperes részére megítélt perköltség mértékét is.

Az alperes csatlakozó fellebbezést nyújtott be, amelyet azonban a másodfokú bíróság az 55.Mf.630.697/2009/3. számú végzésében elkésettség miatt elutasított.

A másodfokú bíróság az 55.M.630.697/2009/7. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében részben megváltoztatta, az illetménykülönbözetet 298.744 forintra felemelte, az elsőfokú perköltség összegét 40.000 forintra leszállította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, és kötelezte a felperest 12.000 forint másodfokú perköltség fizetésére.

A másodfokú bíróság ítéletének a felülvizsgálati kérelemmel érintett indokolásában kiemelte, hogy a felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének azt a megállapítását, miszerint a részére garantált illetménykülönbözet okán illetménykülönbözet jár, és a megítélt összeghez kapcsolódóan 2006. március 1. napjától késedelmi kamat is megilleti, nem érintette, az alperes pedig nem élt fellebbezéssel, ezért az elsőfokú ítélet ezen túlmenő rendelkezéseit bírálta felül.

A másodfokú bíróság az alperes 6.M.297/2007/12. sorszámú beadványának mellékletét képező kimutatást vetette össze az alperes fellebbezéséhez csatolt kimutatással, amely alapján -a számítást tételesen levezetve - arra a következtetésre jutott, hogy a felperest 2005. november 1. és 2006. március 31-e közötti időszakra garantált illetménykülönbözet címén 261.304 forint, míg 13. havi juttatás különbözete címén 37.444 forint, vagyis összesen 298.744 forint illeti meg.

Felülvizsgálati kérelmében az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és „a felperes keresetének elutasítását” kérte.

A másodfokú bíróság részéről a Kjt. 61. §-ának, 63. § (1) bekezdésének, 66. §-ának, az 1. számú mellékletének, valamint a Kjt.-nek a pénzügyminiszter ágazati irányítása alá tartozó szerveknél történő végrehajtásáról szóló 17/1997.(VI.18.) PM rendelet 2. számú mellékletének megsértésére, továbbá az EBH.1544. számú határozatban, valamint a BH.1999.277. számú határozatban foglaltak figyelmen kívül hagyására hivatkozott. Azzal érvelt, hogy a közalkalmazott besorolását az általa ellátandó munkakör betöltésére előírt legmagasabb iskolai végzettség, illetőleg szakképesítés, szakképzettség stb. alapján kell elvégezni, a felperes esetében pedig a pénzügyi előadói munkakör betöltéséhez a PM rendelet főiskolai végzettséget nem kívánt meg, ezért ebben a munkakörben „F” fizetési osztályba nem volt besorolható.

A felperes pénzügyi főelőadói munkakörbe történő kinevezésére 2006. június 1-jével került sor. Megelőzően munkáltatói döntésen alapuló illetményrészben is részesült, amelyet a másodfokú bíróság is munkáltatói döntésen alapuló olyan illetményrésznek tekintett, amelyre a felperesnek nincs alanyi jogosultsága, ugyanakkor a

felperesnek megítélt elmaradt garantált illetmény összegének kiszámításánál mégis figyelembe vette. Ennek következtében a számítás módja a másodfokú bíróság által elfoglalt jogi állásponttal ellentétes.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság annak téves számítása miatt csupán az elsőfokú bíróság által megítélt illetménykülönbözet összegét módosította, ezért a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és az alperesnek a költségeiben való marasztalását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

A jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható, amely az első- és a másodfokú eljárásnak is tárgya volt (BH.1995.163.).

A felperes az alperessel szemben két jogcím alapján támasztott illetménykülönbözet megfizetésére irányuló igényt, nevezetesen,

- 2005. november 2-ától azon az alapon, hogy a főiskolai oklevelének benyújtását követően az „F” fizetési fokozatba való besorolás és az annak alapján járó magasabb garantált illetmény megillette,
- 2006. június 1-jétől pedig közalkalmazotti jogviszonyának 2007. szeptember 27-én történt megszűnéséig a munkáltatói döntésen alapuló elmaradt illetményrész megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a 2005. november 2-a és 2006. május 31-e közötti időszakra vonatkozó igénye tekintetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes 2005. novemberétől már besorolható volt a magasabb fizetési osztályba, és ennek alapján 2006. május 31-éig garantált illetménykülönbözetet és 13. havi illetménykülönbözetet ítélt meg részére.

Az alperes az elsőfokú ítélet ellen nem élt fellebbezéssel, csatlakozó fellebbezését pedig a másodfokú bíróság elkészttség miatt végzéssel elutasította. Ebből következően a másodfokú eljárásnak már nem volt tárgya, hogy a felperes főiskolai végzettsége alapján besorolható volt-e az „F” fizetési osztályba annak ellenére, hogy 2006. június 1-jéig pénzügyi előadói munkakört töltött be, amelyhez nem volt szükség főiskolai végzettséget.

A másodfokú bíróság éppen emiatt hangsúlyozta az ítélete indokolásában, hogy fellebbezés hiányában azt az elsőfokú ítéleti megállapítást, miszerint a felperes részére garantált illetménykülönbözet okán, függetlenül a munkáltatói döntésen

alapuló illetményrésztől, önmagában illetménykülönbözet jár, a felperes fellebbezésében foglaltak alapján kizárólag a marasztalás összegszerűségének kiszámítását illetően vizsgálhatta.

A fentiekből következően annak vizsgálata, hogy a felperest 2005. novemberétől jogszerűen megillette-e vagy sem az „F” fizetési osztályba való besorolás, nem képezhette a felülvizsgálati eljárás tárgyát, ezért a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem erre vonatkozó okfejtését figyelmen kívül hagyta, és a jogerős ítéletet a garantált illetménykülönbözet számításának módja tekintetében vizsgálhatta.

Nem vitás peradat, hogy 2005. november 2-a és 2006. május 31. közötti időszakban a felperes „E” fizetési osztály 4. fizetési fokozatba történő besorolása folytán garantált illetménye (Kjt. 66. § (1) bekezdés) öt hónapig 125.400 forint (2005. novembertől 2006. márciusig), három hónapig pedig 128.400 forint lett volna (2006. áprilistól júniusig). Ezzel szemben ugyanezen időszak alatt garantált illetmény címén öt hónapig 87.808 forint, három hónapig pedig 91.600 forintot kapott, amely havonta 37.592 forint és 36.800 forint különbözetet jelentett.

Az alperes a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt a felperes 2006. június 1-jén történt pénzügyi főelőadói munkakörbe történő kinevezésével és átsorolásával egyidejűleg vonta meg, ezért a másodfokú bíróság nem sértett jogszabályt, amikor az elmaradt garantált illetményrész kiszámításánál a 2006. június 1-jét megelőző idő tekintetében az érvényes munkáltatói döntés alapján járó illetményrészt figyelmen kívül hagyta.

A fenti indokolás alapján a Legfelsőbb Bíróság jogszabálysértés hiányában a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költség viseléséről a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentesség illeti meg, ezért a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltak alapján a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2010. december 1.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

bíróági tisztviselő